Domstolens dom (Tiende Afdeling) af 14. november 2013 — Belgacom NV mod Interkommunale voor Teledistributie van het Gewest Antwerpen (Integan), Inter-Media, West-Vlaamse Energie- en Teledistributiemaatschappij (WVEM) og Provinciale Brabantse Energiemaatschappij CVBA (PBE) (anmodning om præjudiciel afgørelse fra Raad van State van België — Belgien)

(Sag C-221/12) ([1])

(Præjudiciel forelæggelse — artikel 49 TEUF — etableringsfrihed — artikel 56 TEUF — fri udveksling af tjenesteydelser — ligebehandlingsprincippet og princippet om forbud mod forskelsbehandling — gennemsigtighedsforpligtelse — anvendelsesområde — aftale indgået mellem en medlemsstats offentlige myndigheder og en virksomhed i denne medlemsstat — disse myndigheders overdragelse af deres aktivitet bestående i levering af tv-tjenester og for en tidsbegrænset periode eneretten til brugen af deres kabelnet til en virksomhed i nævnte medlemsstat — spørgsmålet, om en erhvervsdrivende i samme medlemsstat kan påberåbe sig artikel 49 TEUF og 56 TEUF ved domstolene i denne medlemsstat — intet udbud — begrundelse — eksistensen af en tidligere aftale — transaktion med henblik på at bilægge en tvist vedrørende fortolkningen af denne aftale — risiko for værdiforringelse af den overdragne aktivitet)

(2014/C 9/12)

Processprog: nederlandsk

Den forelæggende ret

Raad van State van België

Parter i hovedsagen

Sagsøger: Belgacom NV

Sagsøgte: Interkommunale voor Teledistributie van het Gewest Antwerpen (Integan), Inter-Media, West-Vlaamse Energie- en Teledistributiemaatschappij (WVEM) og Provinciale Brabantse Energiemaatschappij CVBA (PBE)

Sagens genstand

Anmodning om præjudiciel afgørelse — Raad van State van België — fortolkning af artikel 49 TEUF og 56 TEUF — anvendelsesområde — princippet om gennemsigtighed — aftale indgået af en offentlig myndighed og en virksomhed i en og samme medlemsstat om overdragelse af visse rettigheder fra denne offentlige myndighed til den pågældende virksomhed uden offentliggørelse eller opfordring til andre virksomheder om at indgive bud

Konklusion

1) *Artikel 49 TEUF og 56 TEUF skal fortolkes således, at en erhvervsdrivende i en medlemsstat ved denne medlemsstats domstole kan påberåbe sig, at der er sket tilsidesættelse af den gennemsigtighedsforpligtelse, der følger af disse artikler, i forbindelse med indgåelsen af en aftale, hvorved en eller flere af nævnte medlemsstats offentlige myndigheder enten har tildelt en erhvervsdrivende i samme medlemsstat en koncessionskontrakt om tjenesteydelser, som frembyder en bestemt grænseoverskridende interesse, eller har tildelt en erhvervsdrivende eneret til at udøve en økonomisk aktivitet, som frembyder en sådan interesse.*

2) *Artikel 49 TEUF og 56 TEUF skal fortolkes således, at*

— *viljen til ikke at tilsidesætte bestemte rettigheder, som de offentlige enheder ved en tidligere kontrakt har tildelt en erhvervsdrivende vedrørende brugen af deres kabelnet, ikke kan begrunde, at denne kontrakt udvides i strid med EU-retten ved en direkte tildeling af en koncessionskontrakt om tjenesteydelser eller en eneret til at udøve en aktivitet, som frembyder en bestemt grænseoverskridende interesse, uanset om det er for at bilægge en tvist, som er opstået fuldstændigt ufrivilligt mellem de berørte parter, vedrørende rækkevidden af denne kontrakt.*

— *begrundelser af økonomisk art, såsom viljen til at undgå værdiforringelse af en økonomisk aktivitet, ikke udgør tvingende almene hensyn, der kan begrunde en direkte tildeling af en koncessionskontrakt om tjenesteydelser vedrørende denne aktivitet eller en eneret til at udøve nævnte aktivitet, som frembyder en bestemt grænseoverskridende interesse, under fravigelse af ligebehandlingsprincippet og princippet om forbud mod forskelsbehandling, som er sikret ved disse artikler.*

([1]) EUT C 243 af 11.8.2012.

Domstolens dom (Anden Afdeling) af 7. november 2013 — C. Demir mod Staatssecretaris van Justitie (anmodning om præjudiciel afgørelse fra Raad van State — Nederlandene)

(Sag C-225/12) ([1])

(Præjudiciel forelæggelse — associeringsaftalen EØF-Tyrkiet — artikel 13 i associeringsrådets afgørelse nr. 1/80 — »standstill«-klausul — begrebet »har opnået opholdstilladelse i henhold til gældende lovgivning«)

(2014/C 9/13)

Processprog: nederlandsk

Den forelæggende ret

Raad van State

Parter i hovedsagen

Sagsøger: C. Demir

Sagsøgt: Staatssecretaris van Justitie

Sagens genstand

Anmodning om præjudiciel afgørelse — Raad van State — Nederlandene — fortolkning af artikel 13 i afgørelse nr. 1/80 af 19. september 1980 om udvikling af associeringen, som er vedtaget af det associeringsråd, der er oprettet ved aftalen om oprettelse af en associering mellem EØF og Tyrkiet — forbud for medlemsstaterne mod at indføre nye begrænsninger for adgang til arbejdsmarkedet for tyrkiske statsborgere der på deres område har lovligt ophold og beskæftigelse — national lovgivning der fastsætter en materiel og/eller formel betingelse for tyrkiske statsborgeres første adgang til det nationale område — krav om at være i besiddelse af en foreløbig opholdstilladelse inden indrejse til Nederlandene og inden der ansøges om en opholdstilladelse — præmis 85 i Domstolens dom i de forenede sager C-317/01 (Abatay) og C-369/01 (Sahin) (Sml. I 2003, s. 12301)

Konklusion

1) *Artikel 13 i afgørelse nr. 1/80 af 19. september 1980 om udvikling af associeringen, vedtaget af associeringsrådet oprettet ved aftalen om oprettelse af en associering mellem Det Europæiske Økonomiske Fællesskab og Tyrkiet, som blev undertegnet den 12. september 1963 i Ankara af Republikken Tyrkiet på den ene side og EØF's medlemsstater og Fællesskabet på den anden side, og som blev indgået, godkendt og bekræftet på Fællesskabets vegne ved Rådets afgørelse 64/732/EØF af 23. december 1963, skal fortolkes således, at når en værtsmedlemsstats foranstaltning har til formål at fastlægge kriterier for tyrkiske statsborgeres lovlige ophold ved at vedtage eller ændre de materielle betingelser for og/eller fremgangsmåden ved disse statsborgeres indrejse, ophold og i givet fald beskæftigelse på dens område, og når disse betingelser udgør en ny begrænsning for udøvelsen af den frie bevægelighed for tyrkiske arbejdstagere i henhold til »standstill«-klausulen i denne artikel, gør alene den omstændighed, at foranstaltningen har til formål at forhindre ulovlig indrejse og ulovligt ophold forud for indgivelse af ansøgning om en opholdstilladelse, det ikke muligt at udelukke anvendelsen af denne klausul.*

2) *Artikel 13 i afgørelse nr. 1/80 skal fortolkes således, at indehavelse af en tilladelse til foreløbigt ophold, som kun er gyldig, indtil der foreligger en endelig afgørelse om opholdsretten, ikke udgør en situation med »opnået opholdstilladelse i henhold til gældende lovgivning«.*

(1) EUT C 243 af 11.8.2012.

Domstolens dom (Tredje Afdeling) af 7. november 2013 — Corina-Hrisi Tulică mod Agenția Națională de Administrare Fiscală — Direcția Generală de Soluționare a Contestațiilor (sag C-249/12) og Călin Ion Plavoșin mod Direcția Generală a Finanțelor Publice Timiș — Serviciul Soluționare Contestații og Activitatea de Inspecție Fiscală — Serviciul de Inspecție Fiscală Timiș (sag C-250/12) (anmodning om præjudiciel afgørelse fra Inalta Curte de Casație și Justiție — Rumænien)

(Forenede sager C-249/12 og C-250/12) (1)

(Beskatning — moms — direktiv 2006/112/EF — artikel 73 og 78 — ejendomstransaktioner gennemført af fysiske personer — kvalificering af disse transaktioner som afgiftspligtige transaktioner — fastlæggelse af den moms, der skal betales, når parterne ikke har angivet den ved indgåelsen af aftalen — eksistensen af eller fraværet af en mulighed for leverandøren for at få tilbagebetalt momsen af erhververen — følger)

(2014/C 9/14)

Processprog: rumænsk

Den forelæggende ret

Inalta Curte de Casație și Justiție

Parter i hovedsagen

Sagsøgere: Corina-Hrisi Tulică (sag C-249/12) og Călin Ion Plavoșin (sag C-250/12)

Sagsøgte: Agenția Națională de Administrare Fiscală — Direcția Generală de Soluționare a Contestațiilor (sag C-249/12), Direcția Generală a Finanțelor Publice Timiș — Serviciul Soluționare Contestații og Activitatea de Inspecție Fiscală — Serviciul de Inspecție Fiscală Timiș (sag C-250/12)

Sagens genstand

Anmodning om præjudiciel afgørelse — Inalta Curte de Casație și Justiție — fortolkning af artikel 73 og 78 i Rådets direktiv 2006/112/EF af 28. november 2006 om det fælles merværdiafgiftssystem (EUT L 347, s. 1) — afgiftsgrundlag — ejendomstransaktioner gennemført af fysiske personer, som ikke er momspligtige — de nationale myndigheders omkvalificering af de nævnte transaktioner til afgiftspligtige transaktioner — fastlæggelse af afgiftsgrundlaget i mangel af en angivelse af moms ved indgåelsen af aftalen — fradrag af momsbeløbet i aftaleprisen eller medregning af dette i den samlede pris betalt af køberen

Konklusion

Rådets direktiv 2006/112/EF af 28. november 2006 om det fælles merværdiafgiftssystem, navnlig dets artikel 73 og 78, skal fortolkes således, at når prisen på en vare er blevet fastsat af parterne uden